

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Sabbato post d[omi]nica[m]. ij. Quad. Textus eua[n]gelij. Luce xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñicam. II. Quadra.

eñm reprobat; (qz auferet a vob regnũ
 dei). i. regimẽ pñi fut q est regnũ eius.
 Regnũ ei dei est ecclia militas i q regit
 ds/q ablata est ab eis (z dabit gẽri fa
 cieri fructus ei?) i. aplis et successoribz
 eius. Vel fm s. Tho. z Aug. p regnũ
 dei intelligit sacra scriptura: q ablata est
 ab eis qru ad vep z sanũ intellectũ ei?
 z data est fidelibz chri: q ex ea pducunt
 fructũ fidel z opoz bonoz. (Et q cecidit
 derit sup lapidẽ istũ cõfringet: sup quẽ
 po ceciderit/cõteret eũ) qd plus est qd
 cõfringi: fm Ch: yf. qz est cõfringi mi
 nutatim. Et fm Hiero. z Aug. z serm
 Tho. cadit sup lapidẽm qcuqz peccat.
 Talls em non cõfringit a chro: sed ipẽ
 seipm frangit: sic vas cadens sup lapi
 dem ex suo modo cadẽdẽ se frangit. La
 dit po lapis sup aliqũ qũ illum punit.
 Isti g casuri erant sup lapidẽ per pctm
 z lapis sup eos per supplicũ malos ma
 le pdendo. Vel fm Chry. z serm Tho.
 cadit sup lapidẽ/q credẽs in lapidẽ pec
 cat. Iste nõ totalit cõfringit: qz stat pa
 fides: z reseruat per pariam ad salutes.
 vt dr Chry. Ille aut sup quẽ cadit la
 pis: ẽ ille q chrm negat. Iste ex toto cõ
 minuit: nec in se aliqd hz vñ repari pos
 sit/stante puarione lumis fidel: ex qua
 est pñus motus in iustificatiõẽ impij.
 S; qre chris dicit lapis: Rñdet Chry.
 Quia est fundamẽtũ forte / qd nec aqẽ
 seductionũ: nec rēpstatibz psecutionũ
 mouet. Et scdo ppter illtudine ad cõ
 minuedũ z qũsandũ (z cũ audiissent
 pñicos sacerdotũ et pharisei pabolã
 eius cognouerũt q de ipis diceret) et
 tamẽ nõ pentuerũt. Un sequit (Et q
 rentes cũ tenere) vt occideret (tñmuc
 rũ turbas: qm sic pphẽtã eũ habebãt)
 ipẽ turbe: z pñter tumultũ fuisset. In h
 aut est morale documẽtũ qd Chry. tan
 git di. Nec est differentia bonoz hoim
 z maloz. Bonũ em compñensus in pctõ
 gemit / quia peccauit: malus aut fremite
 nõ quia peccauit / s; qz compñensus est
 in pctõ: z nõ solũ pñiam nõ agit: s; ma
 gis aduersus corripentẽ trahit. Un et
 isti de phensi magis ad mactã sunt ex
 irati. Nec ille.

Sabbato post dñicã ij. Quad.
 Textus euãgelij. Luce xv.

Nomo qdaz habuit duos
 filios et dixit adole
 scentior ex illis pñi. Pñ
 da mihi portões substã
 tie que me cõringit. Et diuit sic
 illis substãtiã. Et nõ post mul
 tos dies pgregat oibz adolescẽ
 tior fili? pgre pfectus est in re
 gionẽ longinquã: z ibi dissipã
 uit substãtiã suã vinẽdo luxu
 riose. Et postqz oia cõsumasset
 facta est fames valida in regio
 ne illa: z ipẽ cepit egere. Et abi
 it z adhesit vni ciuitũ regionis il
 lius: et misit illũ in villã suã vt
 pasceret porcos. Et cupiebat
 implere ventres suũ de silis qẽ
 porci māducabant: z nemo illi
 dabat. In se aut reuersus dixit
 Quãti mercenarij in domo pa
 tris mei abundant pambz: ego
 aut hic fame pereor. Surgam z
 ibo ad pñem meũ: et dicam illi.
 Pater: peccauit in celũ z coram
 te: iã nõ suz dign? vocari fili? tu
 us: fac me sic vnũ de mercenari
 rjs tuis. Et surgẽs venit ad pa
 trẽ suũ. Cũ aut adhuc lõge esset
 vidit illũ pñ su? z misericõdia mot?
 est: z accurrens cecidit sup collũ
 eius z osculat? est eũ. Dixitqz ei
 fili? Pñ peccauit in celũ z coram
 te: iã nõ suz dign? vocari fili? tu
 us. Dixit autẽ pñ ad suos suos.
 Eito pferte stolam primã z in
 duite illũ: z date anulũ i manu
 ei? z calciãmẽta in pedes: z ad
 ducite vitulũ saginatũ z occidit
 te: z māducem? z epulemur: qz
 hic fili? me? mortu? erat z reui
 uit: pñerat z inuẽtus est. Et ces

Babbato post

perit epulari. Erat autem filius eius senior in agro. Et cum venisset et appropinquaret domui: audiuit symphoniam et chorum. Et vocavit unum de suis suis et interrogavit quod hec essent. Illi dixit illi. Frater tuus venit: et occidit pater tuus vitulum saginatum: quod saluum illum recepit. Indignatus est autem et volebat introire. Quod illi egressus cepit rogare illum. At ille respondens dixit patri suo. Ecce tot annis fuio tibi et nunquam mandatum tuum precepi: et nunquam dediisti mihi hedam ut cum amicis meis epularer. Sed postquam filius tuus hic denotavit substantiam suam cum meretricibus venit: occidisti illum vitulum saginatum. At ipse dixit illi. Fili tuus in spiritu mecum es: et omnia mea tua sunt. Epulari autem et gaudere oportebat: quia frater tuus hic mortuus fuerat et reuiuixit: perierat et inuentus est.

Homo quidam habuit duos filios etc. Luc. xv. In presenti euangelio tanguntur tria pueria: que sunt Prodigia dissipatio: benigna misatio: et stoliditas seu inuidiosa indignitas. Quantum ad primam tangit dissipatio prodigia iuuenis lasciuientis. Est autem euangelium hoc totum parabolum cum secundum magnum historiam et alios. Ideo literalis sensus sumendus est iuxta meraphoricam dictionem scaram. Agitur in toto isto euangelio secundum aliquid de duobus populis: gentili scilicet et iudaeo: ad istam: sed hoc non placet ex ratione: quia non potuisset vere dicere filios seniores. scilicet populus iudaeus: nunquam mandatum tuum precepi. Est ergo secundum eum literalis sensus parabole: ut per duos filios intelligantur iustus et peccator. et hoc videtur esse verum: quia ista parabola dicit dominus per phariseos murmurantes quod suscipit peccatores et cum eis manducaret. Quod etiam dixerat immediate ante parabola

lam de centum ouibus: et de drachmis: de quibus postquam ad hunc possumus dicitur. Postquam dicitur et ille sensus est literalis ut videtur quidam velle. Et ad argumentum Cyrilli dico quod secundum Chrysostomum in parabola non oportet omnia scrutari tanquam verba: sed sufficit attendere ad id quod intrinsecus parabole fieri videtur. Sed tamen exponam primum modo sic et sic. Tercio in catena aurea: et dicam quod (Hoc quidam) id est deus dicitur homo: quia cum eo conuenit homo in hunc intellectum: ut ratione assumptum humanitatem (habet duos filios) unum est numerus iustorum ab initio iusticia sequentium secundum Cyrillum aliter est numerus peccatorum per penitentiam quoniam redierunt (et dixit adolesecitior ex illis) id est peccatorum quod est iustus: secundum Cyrillum et Basilium non defectu erat: sed sensus et intellectus (patris) id est deo. (Da mihi portionem) id est preme (sube) tue (quod me conuertit) id est quod ad me pertinet hereditario iure. Sic autem dicitur Titus homo perit id quod conuertit et cooperit ei: quoniam perit ut non ex necessitate futar: sed sit in sua parte: cum sit rationalis et liber secundum Augustinum. autem ista pars sunt illa que dant nobis a deo immediate: et non ab agente naturali: anima scilicet potentie eius. Intellectus enim anima intellectus est ab extrinseco. ut dicitur in libro de animalibus id est non educit de potentia materie ab agente naturali: sed a deo immediate datur per creationem. unum autem anima parte sua delectata id quod est illi vivere: intelligere: meminisse ingenio alacritate excellere perit: que diuina sunt munera. Hec autem in sua parte accepit per liberos arborum. Hec ille. Sed est hoc quod dicitur: quod homo possit ista petere que dantur a deo: cum ab instanti peccatoris sue que primum verum est videtur esse homo: habeat animam et deus eius potestatem. Ad hoc dico dupliciter. Primum quod parabola est similitudo quidam vel per parte similitudo. Quia autem similitudo est dissimilitudo et diuisio. Nam similitudo est res partium eadem similitudo scilicet forma. Non ergo in parabola oportet quod ad omnia accipere similitudinem et conuenientiam. Dico ergo quod similitudo per parte suo petere que et debentur reprobis bonis: et potest etiam ea accipere. filius autem dei per creationem potest quidem naturalia bona a parte suo deo accipere in sua peccatione: sed non potest ea petere ratione ista dicta. Est ergo verum quod similitudo que ad accipere: sed non que ad postulare. Secundo dico quod omne quod ad aliquid est os

dnica. II. in quadra.

dinatū: seu est i potētia vt habeat illud
 appetit illd: sic matia appetit formā ad
 quā ē i potētia: vt pr. ii. Phyl. Quia ei
 appetit suū bonū: bonū aut potēte est
 act^o ad quē ordinat. Omne aut appetēs
 aliqd petit illd iterpratiue ab eo cui su
 us appetit^o seu suū desiderū ē parēs: si
 tal pōt iplere talē affectū: sic dicitur in
 fantē vaglentē petere māmillas. Hō g
 gnar^o anq̄ habeat rōnis vsum z arbi
 trij libatē ē i potētia ad ista. Ergo z il
 la appetit n̄ qdē appetitū rōnali vlt aia
 li s̄ nālī. Ergo iterpratiue petit a deo
 cui appetit^o ille ē parēs: z q̄ illū p̄ iplere.
 Hoc ē petere grē suā. i. aiaz z potētias.
 Nō q̄ tūc petat hō vt illa fiat z sibi
 dent: sed vt tā facta sibi dent. z sint sua
 .i. possit eis libere vt. sic z fil^o hois n̄
 petit a p̄e vt ps sue sube fiat: s̄ vt tā fa
 cta sibi dent vt sit sua. i. i sui p̄tate. Pos
 sum^o tñ ēr dicere q̄ ipse hō anq̄ suscipit
 at rōnalē aiaz: tā ē i potētia ad illā p̄ suū
 corp^o: z p̄e q̄nt illā appetit: z p̄e q̄nt ēr
 iterpratiue petit. (Et diuisit ill^o subam)
 q̄: fm Chry. suba rōnalē cōstit oibz nascē
 tibus dat: z scia boni z mali. (Et nō post
 mltos dies) a susceptōe libat^o. (adole
 scētor fil^o pegre). i. pagrādo vlt ad p̄
 agrādū rēgiōes (p̄fect^o ē) a p̄e. Chry. p̄.
 Profect^o ē: nō localit a deo recedens: q̄
 vbiq̄ ē: s̄ affectu. Fugit ei deū pctōr vt
 a lōginq̄ ster. Hec ille. In q̄ fm eūdem
 oñdit libertas arbitrij: q̄ p̄ istuz exire
 vlt stare: neq̄ p̄hibuit: neq̄ coegit. (i re
 gionē lōginq̄). i. vsq̄ ad obliuionē dī
 fm Aug. vlt vsq̄ ad vlt extra se irer fm
 Amb. Nā ifra dī q̄ reuer^o i se fuerit.
 Amb. Quid em lōginq̄? q̄ a se reced
 dere: n̄ rēgiōibz s̄ moribz separi: Et ei
 q̄ se a chō separ: exul est patrie z ciuis
 mūdi. Hec ille. Hoc ar fm Aug. factū
 est n̄ post mltos dies a p̄stitutiōe gener^o
 hūant: vt accideret. i. dei obliuio. Vel
 post dīct nō post mltos dies a suscept
 one vsus libertatibz. q̄ p̄plex z rī nō sp̄ i
 tā a puericia vlt adolecētia incipiūt vt
 cia: vsus aut arbitrij i p̄ncipio puericie
 .i. in seprēnio vlt etiā aliq̄n an̄ a deo nob
 p̄fert fm sc̄m Tho. in iij. Nōrādū ēr
 q̄ triplex est regio. P̄ia longinq̄ respēu

paradisi: vt stat^o but^o mūdi etiā s̄q̄s ste
 icrūs. Ps. Aduena ego sum apud te z
 pegrin^o. Sc̄da lōginq̄: vt status pctō
 Ps. Lōge a pctōribz sal^o. Hec ē regio
 vmbre mort^o: de q̄ Esa. ix. Tertia lōginq̄
 q̄ssima: vt stat^o ifernalis. Est em ita lō
 ginq̄ q̄ null^o suffic̄ inde ruerit: nisi m̄tra
 culose: vt tratan^o. (z ibi dissipauit sub
 stantiā suā). i. naturales anie sue vires:
 q̄s mal^o habitibz pctōr dissipat: z assue
 fac ad malū appetēdū q̄ ad appetitūas
 z reddit heberes quo ad pctōdū ipas
 cogitūas. Un̄ z cecitas mēt^o filia est
 luxurie. Tit^o. Dissipauit subam suā. i.
 intellectū rectū: castimōtā: documēta
 p̄itar^o: noticiā: genitor^o: memoriā: crea
 tor^o: sensum. hec ille. (vltēdo luxuriose)
 .i. pdige z rurtit. Nā fm glo. luxuria
 p̄sumit oia bōa nature. Est dicit q̄ s̄
 Diony. nihil existētū corrūpit p̄ malū.
 Dico iuxta Boire z sc̄i Tho. Iniam q̄
 bonū nature sumit triplr. i. p̄mo itāst
 riue p̄ bono qd est natura. et trāstrie p̄
 bono qd inest nature: vt sunt habit^o vel
 accidētia. z t̄tio medio mō qdāmō p̄ ha
 bilitate nature ad bonū accidentale seu
 aptitudine subiecti ad bonū accidentale
 Luxuria p̄mū nllō mō tollit nisi forte
 p̄ accidens. sc̄dm p̄o tollit totāl^o p̄cessū
 r̄pis: z induc̄ p̄tū habitū. i. vicij. t̄rtiū
 p̄o dīminuit: s̄ n̄ totāl^o aufert. Hic tñ
 sumit luxuria p̄ luxuria s̄l^o z alijs vicijs
 adūct^o: sic solet cōit accidere q̄ luxurio
 si etiā i alijs vicijs occupant. Augu. de
 q̄st. euāg. luxuriosā vlt pdigā vitā vocat
 amārē f̄dere ac spaciari extioribz pom
 pis inaneserē: cū ea q̄s seq̄t q̄ ad alia
 p̄cedūt: z relinq̄t eū q̄ sibi est intior. hec
 ille. (Et postq̄ p̄sumasset oia facta ē fa
 mes valida i rēgiōe illa). i. indigētia p̄
 bi p̄itar^o: fm Titū. Nō em sumit h̄ fa
 mes p̄p̄e p̄ appetitū: sed large etiā p̄ i
 digētia. Vlt fm Amb. facta est i rēgiōe
 illa fames: nō epulaz: s̄ bonoz operuz
 atq̄ p̄rutū: q̄ sūt miserabiliora ieiunta.
 Et em qui recedit a verbo dei esurit: q̄a
 nō in solo pane viuūt homo: sed in omi
 verbo dei. Qui recedit a thesauro ch
 ger. Unde sequitur. (Et ipse cepit ege
 re.) Derito enim egere cepit qui the

Babbato post

sauros sapiētie et sciētie dei diuiliariūq;
celestiū derelict. Egere g̃ ido cepit: qz
nihil pdige sat̃ ē voluptari. Hec ille. (z
abijt/z adhefit vni ciuū regionis illi)
Iste ciuis fm Amb. est pnceps huius
mūdi. i. lucifer. fm Augu. est aliq̃s pnc̃
ceps demonū cōmorātū i aere q̃ ad mi
litiā diaboli p̃tinet. Demōes em̃ sūt in
regiōe pcti z longe distāt a deo z sūt ci
ues i ea: qz ab initio mūdi illā incolunt
regiōe. z s̃ q̃t dñi boiz in q̃z: imo dīa
bol⁹ oim maloz est caput: fm Greg. (z
misit illū i villā suā) Per hanc villā in
rellig̃it aliq̃d spectale pctm̃ inter septē
pctā capitalia. Nā lucifer septē habet
pnc̃ipes iuxta numez p̃dictoz victoriū:
q̃ singulī d̃ singulīs tentant: z i eis oceu
pāt boies. Videt̃ at̃ ista villa fuisse luxu
ria: z iste ciuis ṽl pnceps fuisse Aimo
de⁹: qz iste luxuriōse viuebat. Dist̃ at̃
istū in villā suā tāq̃ dñs q̃ñ irretitit eū
pctō vel p̃uetudie mala tanq̃ vinculo
seruitutis (vt pasceret porcōs. i. imūdos
spūs q̃ crant sub isto pnc̃ipe/ fm Aug.
Nam sic lucifer habet duces: ita duces
habēt milites suos. Unde z Beda ait.
Porcōs pascere: est ea q̃b̃ immūdi spūs
rit⁹ gaudēt opari. hec ille. Theo. Hos
g̃ pascit q̃ alios p̃cellit i vicio: vt sūt lei
nonces/archip̃dones/archip̃publicani q̃
alijs sūt doctores oparōis obscene. hec
ille. (z cupiebat implere ventrē suū d̃ si
llis.) Siliqua q̃r̃tuor significat. Prio
folliculos z purgamēta leguminū. Se
cundo quoddā gen⁹ leguminis quo in
Africa sues reficiunt. d̃ quo ait Amb.
Siliqua gen⁹ est leguminis/ intus ina
nis/ foris mollis/ q̃ corp⁹ nō reficit: sed
implet. Hec ille. Tertio est q̃dā arbor
habens fructū dulcē q̃ est porcōz cibus
Quarto siliqua d̃ arbor: silique fruct⁹
Sec̃do g̃ vel q̃rto modo sumit̃ bic: z s̃
gnificat aliq̃d quo demones delectant̃
z stultī: siue sint poerarum carmina: vt
Hieron. ait: siue corp̃s voluntates (q̃s
porci manducabāt). i. q̃b̃ demones de
lectant̃. p̃t̃ eas cū nō habeāt earum
sensum: sed qz p̃ eas homies lucrantur.
Chryf. Junior filij spūalib̃ delectur⁹
opibus q̃s prudentia z intellectu porci

cos pascere dicit̃: hoc est sordidas z im
mundas in ania sua cogitaciōes nutri
re: z edite escas irrationabiles p̃raue cō
uersatiōis: dulces q̃dē egenti bonoz qz
suaue pueris videt̃ esse op⁹ carnee vo
luptatis/ que p̃rutes anime penit⁹ ener
uat z perimit. Huiusmodi cibos quasi
porcinos z male dulces. i. carnaliū dele
cratiōnū illecebras siliquaz noie sc̃p̃ru
ra designat. Hec ille. (et nemo illi da
bat). i. voluptates ad saturitatē fz The
ophi. Studēt em̃ vt aīr demōes ne vn
q̃ saturitas maloz pueniat. Ṽl fz glo.
h̃ d̃: qz diaboli⁹ postq̃ viderit aliquem
esse suū: tā nō pcurat ei abundantiā (in se
aut̃ reuersus dixit) attrit⁹. i. seruitute z
laborib̃ z porcino cibo stomachat⁹: fm
Greg. nise. Aug. de q̃st. euā. In se autē
reuersus est: cū ab eis q̃ fornicus fru
stra illicuit z seducit i p̃sciētie sue in
rtoza suā intentionē reduxit. Hec ille.
Ad intellectu p̃o sequētū sc̃dū est
q̃ fm Basilū aliq̃ faciūt bonū rōze pe
ne: aliq̃ grā mercedis: z itelligit d̃ sp̃all
aliq̃ p̃t̃ amorē legis: z ip̃o bono ope de
lectari. P̃imi sūt serui. sc̃d̃ mercenarij
tertij p̃o vt ait filij. Nā fm Amb. Filij
q̃ habet sc̃rip̃s pignus i corde: secula
ris mercedis lucra nō q̃rit: sed sus fuit
heredis. Hec ille. Notat autē Amb.
duo genera mercenariōz. Nā vt ait: q̃
dam sūt boni q̃ p̃ducunt ad ṽncā. Isti
nō siliq̃s sed panib̃ abundāt. Hec ille.
Et in ṽ innuit q̃ q̃dā sunt mali q̃. i. ser
uitunt deo p̃ sp̃alib̃: in quib̃ finē op̃s
sui boni p̃stituit: z p̃sequēt̃ siliq̃s pa
scunt quantū ad suā finalē intentionē:
licet abundant z sp̃i panib̃ quantū ad
substantiā op̃erū bonoz z bonaz cogit
tationū. Faciunt em̃ z cogitāt ea q̃ sūt
bona de genere suo: sed illa ex intentionē
puertit̃. Sic ergo exponēt̃ videt̃ rex.
(Quantū mercenarij). i. boies seruitutes
deo p̃ temporali mercede: (in domo pa
tris mei) id est in exercitio op̃erū bonoz
q̃ntū ad ip̃am substantiā op̃erū ṽl ex ge
nere suo: sic em̃ luxuria est villā Aimo
dei: ita sc̃rā p̃uersatio est palatiū dei i q̃
multe sūt mansiōes fm genera diuersa
p̃rutū: (abundāt panib̃) .i. op̃ib̃ bonis

Vnicam. II. Quadra.

et gñe: q̄ sunt cibo ante rōnalis/ q̄ hō est
 bō: r̄ p̄ter sūt cibo hōis in q̄tū est hō
 tanq̄ panes. sic illiq̄ cibo porcorū sunt
 (ego aut̄) q̄ sum filius/ h̄ fame pereō) fa-
 ctus peior mercenario: q̄ ille saltē habz
 subam bonoz opey/ r̄ si recta intēione
 careat: ego aut̄ neutriū habeo. q̄ careo
 p̄tatis cognitōe q̄tū ad rōnale vel ap-
 p̄ensuā p̄tū: r̄ charitatē dilectōe/ r̄
 malestatis veneratiōe q̄tū ad appetit-
 tū. i. volūtātē. Sed h̄ est q̄stio. q̄ iste
 videt se p̄ferre mercenario tanq̄ fili-
 z tū mercenari- eq̄ est filius sicut ipse: q̄
 vterq̄ est dei filius/ p̄ creatiōe: neut̄ p̄
 p̄ gram: cuz vtriusq̄ finis sit creatura.
 Ad h̄ dico dupl̄. P̄io: q̄ in ista pabo-
 la nō opz accipe similitudinē q̄tū ad h̄ q̄
 sit aliq̄ creatura rōnalis seu aliq̄ psona
 q̄ fufat deo in domo dei: r̄ sit vilior ho-
 mine filio p̄ creatōe: r̄ pegre p̄fecto p̄
 p̄cti. sic in domo hōis est dare mercēna-
 riū minoz filio cōtumaci. Nō em̄ est in
 uenire talē psonā: q̄ sub hōie p̄ctōe im-
 mediate sunt bzuta r̄ irrōnabilia iumē-
 ra. Sed accipit similitudinē in h̄ q̄ sic ille fi-
 lius hōis cū posset abūdere panibz/ coz
 mēdebat filiis. ita filius dei p̄ creatiōe
 tū possit abūdere bonis opibz/ cōuersa-
 tur in malis r̄ turpibz. Dico scdo q̄ licz
 tam hō filius dei p̄ creatōe: q̄ hō merce-
 nari- dei p̄pter p̄uersam intētiōe sint
 eq̄les in natura: imo etiā p̄cellat merce-
 nari- quo ad subam opey: tū filius em̄ su-
 am naturā/ r̄ maxime em̄ q̄ p̄t habere
 gram p̄tis mediatē et auxilio: dignior
 est mercenario in q̄tū est mercenarius:
 q̄ vt sic est p̄ctō. Dicit ḡ. (Quart̄ mer-
 cenari- in domo p̄tis mei abūdant panibz
 bus). i. h̄nt desideria tua/ vel faciūt bo-
 na malo sine: q̄ fufunt deo p̄ tpalibz/ q̄
 de? ei largit̄. ego aut̄ q̄ habeo naturā li-
 berā: r̄ possum me ad deum p̄tem meū
 eius auxilio cōuertere: et h̄ie desideria
 mea h̄ r̄ in futuro secl̄o/ sū adeo demēs
 q̄ h̄ie fame pereō/ nunq̄ potēs meū sa-
 tiare desiderii. Dicit̄ em̄ Aug. incipit
 de cōfessione p̄ctōy suoy cogitare: quā
 postmodū factus est: cū dicit (Surgam)
 a p̄ctō in q̄ taceo/ r̄ ibo ad p̄tem meū) a
 q̄ longe disto/ r̄ dicā ei). i. eius vicario.

(P̄ peccauit) recedēdo a re: r̄ dissipādo
 bona q̄ mibi dediti (in celum r̄ corā te)
 q̄d em̄ Aug. intelligit vt sit idē peccare
 i celū. i. p̄ sumitātē p̄tis: r̄ peccare corā
 te. Vel vt idē dicit/ i celū. i. coram sanctis
 aiabz: coram te p̄o: id est in ip̄o penetra-
 li p̄cie (Tam nō suz di. voca. fl. tuus)
 q̄ q̄tū in me est/ mereoz p̄didisse gram
 tuā/ cū te offendi: r̄ mereoz p̄dere ip̄am
 naturā quā a te accepi/ cū ea male et sa-
 p̄emptū tuū vsus sim. Nō sum dign-
 inq̄ vocari filius tuus. P̄io: q̄ recedēdo
 te p̄ristaui. Illud Prouer. x. Filius sapi-
 ens letificat p̄tem. Scdo: q̄ p̄dige vlti-
 uendo extra disciplinā fuit. Illud Heb.
 xij. Si est extra disciplinā/ iam nō filius
 Terrio: q̄ peccādo suū diaboli me fecit
 Illud Ro. vij. Qui spū dei agunt h̄i fi-
 lij dei sūt. Quarto: q̄ pascēdo porcos de-
 gñauit. Illud Ro. ix. Nō q̄ filij dei h̄i fi-
 lij carnis. Quinto: q̄ te p̄tēdo in q̄tus
 apput. iuxta illud Esa. j. Filios enutrit
 ut r̄ exaltaui: t̄p̄ aut̄ spreuerit me. (Fac
 me) ex tua p̄tate: q̄ ego nihil sum vt
 mereoz (sic vnū ex merce. tuis) Nō at
 dicit ista: q̄ si noller ee in q̄du filij habēdo
 graz dei: si h̄ d̄s veller. sed in h̄ ondit q̄
 ex se p̄ctō: h̄ non merez. Et q̄ etiā sine
 deo adiuuāte nō p̄t facere opa de gñe
 bonoz/ q̄b̄ est aliq̄ retributio annexa:
 p̄ita ip̄a tpalia q̄ d̄s largit̄ interdū p̄p̄-
 talia. r̄ etiā ip̄a animi p̄olaris q̄ ex tali-
 bus p̄uenit. iō rogat vt euz p̄t ponat in
 statu mercenarij. i. adiuuet ad exercen-
 dū opa bona. In hac aut̄ p̄e sunt mult-
 ra documēta: sed r̄i vnū traliter rangit
 Grego. Nise. di. Hunc aut̄ filij p̄digū
 spūscūs nobis desepit vt instruamur
 q̄lter debeam- cordis deplozare pecca-
 mina. Hec ille. Quantū ad scdm rā-
 ḡtur benigna miseratio: cū dicit (Et sur-
 gens) p̄ cōfessionē (venit ad p̄tem su-
 um). i. ad vicariū p̄tis sui. s. sacerdotē:
 vt cōfiteret̄ (Cū aut̄ adhuc lōge esset)
 q̄. s. de tribz p̄tibz p̄nie q̄ sunt: cōfessio
 cordis: p̄fessio oris: r̄ satisfactio operis:
 nō hēbat nisi vnā. s. p̄titionē: r̄ sic p̄ de-
 fertū p̄nie nō fecerat iter nisi vna die/
 cū h̄ier facere p̄ tres. iuxta illud Exo. v.
 Eamus viā triū diey in solitudine (vi-

Babbato post

dit illi pat' suus) oculo misericordie. **Chry.** Sensit aut' p' p'iam: nec expectavit re-
cipe confessionis p'ba: sed p'uentis peritio-
nem misericordit' agens (z misericordia mor-
est) Confessione em' meditatio placavit
ei p'iem yr obuia ei t'ret / et oscula collo-
cofferet. **Hec ille.** Sequit' (z accurrens ce-
cidit sup' collu' ei: z osculat' est eu') sus-
cipiendo adgr'am sua'. Est aut' sciencuz
ad intelligetia' docroz. q' sic dr s. **Tho.**
11ij. dist. xyij. q. ij. p' contritione' vera' z p'
fecra' remittit' pctm: ita q' contritus iam
no' est in pcto mortali. **Dicit tñ p'fessio**
q' sequit' p'ritione' remittere pctm du-
plicat'. **Uno mo' vt est in p'posito z volu-**
tate. Nam q'cunq' est p'rit' habz p'posi-
tu' cõfite'ndi: qd' si no' h'iet / no' iustificat'
ret: neq' esset vere cõrit'. **Ipa' q' cõfesi-**
o i' p'posito habita iustificat'. **Alto mo'**
q' p'ficiat attritione' / si no' p'fct' impedi-
mentu' clauib'. **Pro h' nota q' p'ritus**
est q' p'fecte dolet: ita q' rãtu' sibi displi-
cet pctm: q'ntu' dz placere ds. i. sup' omnia
Attrit' p'o q' dolet q'de' / sed non p'fecte
dolet: q'z. i. no' sup' oia odit pctm: q'uis
dolet de p'rito: z velit cauere de fu-
turo. **Iste sic attrit' eã subicit se clauib'**
bus ecclie: de attritio' fit vere p'rit': ita
q' ille su' dolor si ipe no' impeditat ponē-
do obicē spūscro' p'ficiat' / z attritio effici-
tur vera p'ritio: lz no' sentiat forte ista
muratio. **Anre p'fessione' q' d'us mouet**
misericordia sup' p'rito: q' ei pctã remittit'
z amplectat eu' in filiu'. **S'lt' etiã sup' at-**
ritio' mouet misericordia in q'ntu' vult q'rum
in se est / iustificare eu' p' claues: z oscu-
lat' aliq' modo eũ / no' q'de' remittēdo pec-
catum: q'z adhuc est in eo. sed adinuãdo
eu' vt p'rat' z cõfiteat': z p'ponēdo euz
iustificare / si se clauib' ecclie sine impe-
dimēto subiecerit. z sic vident' intelligē-
da p'ba **Amb. di.** Occurrit' igit' tibi: q'z
audit te intra mētis secreta tractantē.
Et cū adhuc lōge sis occurrit': ne q's im-
pediat. **Cõplectit' q'q' in occurru': z q'si**
qdã amor' patrij affectu' sup' collu' cadit
vt iacentes erigat z oneratū pctis atq'
in frena' despectū reflectat ad celū. **Hec**
ille. (**Dixitq' ei fili': Pat' pecca. in ce-**
z co. te: z tã no' suz di. yo. si. tu.) **Ecce q'**
p'fessione' pctoz. **Sz q're no' repetit': fac-**
me sic vnū de mer. tu: **Q:** vt dr **Aug.**
post osculū p'ris tã gñosissime dedigbat
eē mercenari'. (**Dixit autē p' ad suos**
suos) **Chry.** P' aut' ad filiu' fmonē no'
dirigit' / lz misit' loq' q'z q' penitet orat.
lz rñluz p'bo no' accipit: misericordia p'o effi-
cacit' in effectu' intuef. **Hec ille.** **S' ar-**
isti misit' z fut' fm **Theo.** vel angeli vt
sacerdotes: q' baptisate z doctria ant'
mã vestit' i'po ch'io. (**Etro p'ferte stola'**
i. vestē' p'mã) i. pulcra z electa inf' oēs.
Est aut' ista stola p'mã fm **Theo. ch'is**
fm **Aug.** de q'st. enã. dignitas quã pdi-
dit **Adã.** fm **Amb.** p'o est sapia diuioz
Sz quō p'or dignitas a deo dant' penitē-
ti: vt dr **Augu.** **Ad h' dico q' dat' ei in q'**
p'fecte. i. q' ad gr'am grum facientē / quã
iusticia' originalis includebat: lz in re-
rectioe' dabit' aliq'd' mal'. (**Et dare anu-**
lū in manu ei') i. fidē in opib' fm **Be.**
z **Chry.** **Fide' em' fit aie de spōfatio' / vel**
pignus spūscro' fm **Augu.** p'f' gr'e p'f'el
partione' q' digno' signat'. **Hec ille.** **Et in-**
tendit **Augu.** q' dignus sit gr'a: lz anu-
lus sit spūscro' quē p' gr'am habemus.
(**Et calciamēta in pedes.**) i. exēpla sero-
rum p'cedentū / q' sine offensa q'diat.
Calciamēta em' ex mortuis sūt aiali-
bus. (**Et adducte vitulū saginatū**) i.
ipinguatū: z feat sacm' eucharistie / in
q' ch'is p'inet: q' est vitulus saginat'. p'
pter pinguedinē gr'e. **U' fm **Chry.** si**
gnificat' ipm' ch'is q' fuit imolat' et oca-
citus no' a patre / sed ab alijs: no' eo tubē-
te / sed p'mittēte. **Tunc q' o vos angeli**
p' inspirationē: z vos sacerdotes p' exhor-
tatiuã admonitioez adducte ad memo-
riã penitētis (z occidite) i. occidite p'ci-
cate p' pctis eius (z mādudum' z epule-
mur) i. gaudeam' sil. ego q'de' d' recu-
pate filij: ille p'o de amicitia p'ris z gr'a
mea (q'z h' fill' me') p' creatioez (mortu'
erat) p' pctm' (z reuicit') p' gr'am (p'ierat)
recedēdo a deo (z inuēt' est) recedēdo ad
illū. (**Et ceperit omnes.**) i. ds z angeli z
pctoz' puerus (epulari) i. lerari. **Et i' h'**
est documētū q' ds vult q'ntū i se est oēs
saluari: no' tñ vult cogere volūtares: lz
quãdo aliq's reuertit' ad eum / letantē

Onicā. II. quadra.

inscipit. Unde ipse dicit Ezech. xvij. Nolo mortem peccatoris: sed magis ut conuertatur et viuat.

Quartū ad certū rāgīf stulta idīgna tio q̄rūdā: vtpote phariseoz: q̄ q̄s ista dīcunt: q̄ idīgna bant q̄ chīm suscipiētē alacriter z pie hoies pctōres: cū dīcīf. (Erāt at fili? et? sentoz). i. iust? (i agro) id ē i exercitio plantandī arbores spūa les fm Titū. i. frutes. Vel fm Theo. erat in agro. i. in mūdo: colens terrā sui corpīs: vt pducāt fructū boni ogīs: z se minās i lachrymis vt i gaudīo merat. (Ecū venīret z appropīnq̄ret domus). i. eccelle (audīuit symphoniā z choz). i. solēntatē quā ecclīa z scī angeli i p̄spe ctu dēī faciūt p̄ quērsiōe pctōz. (Et vo cauit vnū d̄ seruis z interrogauit q̄ hec essent) Per istū aliq̄d postum? itellige re angeloz: q̄ seruiunt nob̄ p̄pter dēū: z dēferūt nob̄ reuelatiōes. Cōsulim? aut̄ eos q̄n̄ p̄sultim? sc̄pturā quā dē? p̄ illos nob̄is tradidit. (H̄sc̄ dīxit illi. Frater tu? venīre: z occidit p̄r tu? vitulū sagīna tū: q̄ saluū illū recepit) Tradit em̄ nob̄ sc̄ptura q̄ dē? gaudet z angeli et? sup̄ salute pctōz. Indīgnat? est aut̄ z nōle bat intrare) ad simul gaudēdū. Sed q̄ q̄ videt q̄ iusti dōlerent de penitētia iustoz. Ad h̄ tripl̄r dīcī p̄r. P̄rio em̄ dīcī Chrys. sc̄. Querit aut̄ si afficit iu stus passiōe lūoris/dolēs in p̄sper/aliō rū: Dīcēdū est aut̄ q̄ null? sc̄rōz dōlet i talib: imo bōa alioz sua exīstīmar. Nō aut̄ oportet oīa que cūq̄ parabola p̄t/ net/ad līram p̄tractare: s̄z sensum eliciētes cū? causā cōponit̄ nībil aliud p̄seru tārl. Hec q̄ parabola ad h̄ est cōposita q̄ pctōres nō dīffidāt reuertī: sc̄tēres q̄ magna p̄seq̄nt. Q̄n̄ introduc̄ allos tur batos i eoz bonis: nō vt indicet eos lū uore tabescētes: sed tāto decore honora tos reuertētes: vt etiā inuidiōsi possint alijs fieri. Hec ille. Secūdo dīcī Theo. q̄ d̄ns in p̄ncī pabola p̄ra phariseos loq̄t q̄s noie filij iusti vult itelligi noīans ex hypotēsi siue ex suppositiōe. q. d. Esto q̄ vos sc̄tīs iusti: q̄d tū nō est vep. z nūq̄ excesserit in mandat? d̄nī: nūq̄d p̄pter hoc nō debet? gaudere de quērsiōe ma

lozū: Tertio p̄r dīcī q̄ p̄ filius sentoz intelligunt iusti vere vel apparēter seu in sua exīstīmatiōe t̄m. Sic aut̄ dr Bre go. vera iusticia cōpassiōe h̄z: falsa de dignatiōe. Pharisel aut̄ q̄b? d̄ns loq̄t in hac pabola apparēter erāt iusti: vere aut̄ inīq̄ssīmī: vñ magni fuerūt hypocri te. (Pater q̄ ill? egreifus cepit rogare eū) vt z ip̄e s̄c̄l? z gauderet. Hoc aut̄ fac dē? z p̄ sc̄pturā z p̄ internā īspiratiōe nos admonēs. (Et ille r̄ndens/dixit p̄r suo. Ecce tot annis seruiō tibi z nūq̄ mandatū tuū p̄terui.) Venit aut̄ iste fili? iust? apparēs. vel ex hypotēsi ista p̄ba accēptēda sūt fm mētē Theo. i. sup̄ posito q̄ ita eēt vt dīcī: r̄ndendū esset vt r̄ndebit p̄r. Vel n̄ sūt p̄scrutāda fm mē tē Chrys. (et nūq̄ dedit mībi bedū: vt cū amic? meis epularer. Sed postq̄ fili? tu? h̄ q̄ deuorauit subaz suā cū me retrīcīb? venīre: occidisti illi vitulū sagī narū). i. aliq̄d gaudū oīdīs i quērsiōe ist? q̄d nūq̄ voluisti oīdēre in mea in nocētia. De h̄ vide d̄nica. iij. post festus trīnt. (Et ip̄e dixit illi. Fili: tu sp̄ mecū es: z oīa mea tua sūt) Iste t̄m text? eodē mō tripl̄r exponit. P̄rio vt accēptat fm mētē Chrys. id q̄d chīs intēdit. i. q̄ ius tus nō h̄z causam vt dōleat d̄ salute in iusti: q̄ ex h̄ nībil sibi dēp̄t de sua pre: imo accrescit sibi consolatio: si gaudeat sup̄ fratre z p̄re suo. Secūdo fm mētē Theo. vt ex suppositiōe sit fimo iste. q̄ dīcī. Si ita est vt dīcī: tu sp̄ mecū es: z oīa mea tua sūt. Tertio vt sit sensus. Tu sp̄ mecū es apparēter: z s̄z exīstīma tiōe tuā: z eo mō oīa mea debes crede re esse tua sicut credis te iustū. Quare q̄ tristitars cū sit tibi gaudendū: (Epu/ lart aut̄ z gaudere oportet: q̄ frater tu us hīc mortu? erat z reuīrit: perierat z inuenit? est) In hac aut̄ pre ē l̄ralit̄ docu mentū: de quo ait Aug. Quid p̄o sibi vult illud. z oīa mea tua sūt: q̄ nō sine z fratris: Sed sic a p̄fectis z imortalib? bus filijs habent oīa vt sine z oīm s̄n/ gula z oīa singulorū. Vt em̄ cupiditas nībil sine angustia ita nībil cū angustia charitas tenet. S̄z quō oīa: cū ei b̄ritu dīcī illā obtrīuerim? n̄ra erūt ad vidēdū

Babbato post

superiora: ad iuuendū equalia: ad vomi
nandū inferiora. Cōgaudeat igitur secu/
rissimus maior frater. Nec ille.
Allegorice atq; fm q̄sdā r̄ fm alios (et
forte veri) ad lram exponit hec pabola
de duob; pplis. s. iudaeo r̄ gentili. In
date^o autē ē fili^o senior. Dī atq; senior ml
tūplīcī cā. Prio pp̄ cult^o antiq̄tate: q̄a
alijs ad idola declinātib; tenuit cultuz
antiq̄z parz. Secdo pp̄ progatiuā sapi
entie: Eccl. ix. In sensu seniorū p̄bum.
Deut. iij. En pplis sapēs. Tertio mo/
rū honestate. de q̄ Sap. iij. Senectus
venerabil nō diurna r̄. Quarto he/
reditaria portio: qz accepit p̄re egregiā
.i. trāpmissiōis egregiā inf̄ oēs fr̄as: vt
p̄z Deut. iij. Un̄ r̄ dicit^o ē p̄mogenit^o
dei Ero. iij. Popul^o ei hebraic^o videt^o
dici multitudo iustoz a p̄ncipio mūdi vt
qz ad ch̄m. Uti r̄ Bre. de in q̄dā omel.
qz hebraic^o pplis hora p̄ma. i. a p̄ncipio
mūdi p̄duc^o s̄r ad vineā. Junior autē ē
gentilis: q̄ p̄stitit^o est p̄ declinatōne a
cultu dei p̄ idolatriā: qd̄ tpe Ab̄ae fa/
ctū est. Hic fili^o petiuit r̄ p̄mptit^o sub
stantiā suā eo mō q̄ de pctōre expositū
est: supaddita idolatria. Scdm̄ hanc ḡ
sententiā q̄dā euāgelij p̄ba exponem^o:
q̄ expositōe indigēt. Passus gentil^o po/
pul^o est famē. i. penurīā sc̄pturaz diuī/
naz: qz nullā habuit (In se ē reuersus)
sez p̄dicātib; aplis (q̄nti mercenarij) id
est iudei: q̄ deo p̄ terreno regno r̄ diuī/
tij serutebāt (panibus) sc̄raz sc̄pturaz.
(stola p̄mā) Eadē ei grā dabat gētilib;
pueris sic r̄ iudeis. (Erat fili^o senior i
agro) occupat^o in frenis (appropin̄ret
domus) id ē ecclie p̄ p̄uersionē (sympho
nia r̄ chor) id ē gaudiū qd̄ erat de p̄u
sione gentiliū: r̄ grām q̄ de^o illos iude
is pares effecerat (Introgauit vnū de
seruis) id ē aplis: r̄ ille p̄ oib; r̄didit. (no
lebat introire) ad fidē q̄ ad iudeos infi
deles. vel ad p̄gaudēdū: q̄ ad alijs iam
pueros: q̄ disceptabāt aduersus Petz
q̄ ad gētilis declinasset: vt p̄z Act. xj.
r̄ videbant saltē fm sensualitatē dolere
qz gentes eis cōrent (Pater p̄o egress^o
rogabat eū) p̄ aplos (seruo tibi) sub le/
ge Doysi (r̄ nunq̄ mādarū tuū p̄ter/
iut.) Sed p̄: qz pplis fuit dure cerutes:
Ero. xxxij. Ad h̄ dī p̄mo qz nō ē necesse
oia sc̄rurari. Secdo qz mentit iste filius
senior. Tertio qz nūq̄ p̄teritū mādarū
de cultu vni^o dei q̄ ad alijs. nam sp̄ i h̄
pplō fuerūt aliq̄ r̄ inlri deū colētes (Et
nunq̄ dediti mibi hedū) id ē nūq̄ carū
bñficiū p̄tulisti mibi sub lege: q̄ntū mō
isto filio tuo pdigo r̄ dissipatori (sp̄ mel
cū es) qz aliq̄ eoz sp̄ adheserūt deo. Et
tera oia exponant vt s̄. Est autē scient
dū qz h̄ euāgelij recitat in ole q̄ ē vtrū
gini Marie cōsecrata. Prio: qz ip̄a est
mater miscōie et aduocata peccatoz: q̄
dissipata sua substātia volūt ad deū re
uerri. Secdo: qz ei ad suum filium optū
me cōgruūt verba illa patris ad filium
iustū. Fili tu semp̄ mecū es: r̄ oia mea
tua sunt. Et in eis tangit p̄mo vera ma
ternitas/ibi. Fili. nam beata p̄go respe
ctu christi fuit vera mater: qz dedit ma
teriā carnis r̄ p̄uententē locū in vtero r̄
puentēs nutrimentū: que trīa factū vel
ram matrē: r̄ ad h̄ sufficiūt fm mentem
Aristo. in lib. de animalib;. Fuit etiā sol
licita r̄ studiosa mater/adeo qz fm Ber
nar. omīa opa miscōie filio exhibuit: qz
illū induit carnis indumēto: r̄ collegit i
ventris hospitiō: et pauit/ac porauit
lacte p̄gineo: r̄ infirmū erate puerili fod
uit: r̄ i carcere crucis alligatū visitauit
atq; ei^o interfuit sepulture. Fuit etiā
p̄ia mī tota pietate plena: qz nouē men
sibus plentis i ventre ei^o pietas habitauit.
Tangit etiā cohabitatio: ibi. tu sp̄
mecū es. Nā fuit cū ea i vtero eā sc̄rifi
cando: r̄ i vitā eā ab oi actuali r̄ v̄tali
p̄seruādo: r̄ i morte i corpe r̄ aia glorifi
cando. Tangit etiā bonoz cōcario: ibi.
oia mea tua sunt. r̄ s̄lt̄ ecōuerso. Nā cū
fili^o habuerit trīa. s. carnē/aīam/ r̄ deū
tate: illa caro fuit p̄ginis p̄ ḡnatonē: r̄
aīa p̄ amorē: r̄ deitas p̄ fructiōne. Et
s̄lt̄ oia q̄ fuerūt in matre: fuerūt fili^o.
a filio. s. humilitas: que tāta fuit vt deū
ad se traheret. r̄ v̄rginistas. que etiā in
alijs malos mor^o extinguebat: qz vt dē
sc̄tus Tho. h̄ esset corpe pulcra: ramen
a nullo potuit vnq̄ p̄cipisci. r̄ fecundit
tas: qz tanta fuit qz totū mundū satiauit

Dominica. III. Quadragesime

mauissimo illo fructu q̄ ē dñs ic̄s ch̄s.
Dñica tertia in q̄dragesima.
Textus euāge. Lu. xi. ca.

Erat Iesus eiciens de/
moniu: z illud erat mu/
ru. Et cum eiecisset de/
moniu: locutus est mu/
tus: z admirate sūt turbe. Qui/
dam aut̄ ex eis dixerūt. In beel/
zebub p̄cipe demoniorū eicit/
demonia. Et alij tentantes: s̄/
gnū d̄ celo querebāt ab eo. Ipe/
aut̄ vt vidit cogitationes eorum/
dixit eis. Om̄e regnū in seipm̄/
diuisum desolabit: dom⁹ supra/
domū cadet. Si aut̄ et sathanas/
in seipm̄ diuisus est: quō stabit/
regnum ipsius? Quia dicitis in/
beelzebub eicere me demonia:
Si aut̄ ego in beelzebub eicio/
demonia: filij vestri in q̄ eiciūt:
Ideo ipsi iudices vestri erunt.
Porro si in digito dei eicio de/
monia: profecto puenit in vos/
regnū dei. Cum fortz armatus/
custodit arriū suū: in pace sunt/
ea q̄ possidet. Si aut̄ fortior il/
lo supuentēs vicerit eū: vnuer/
sa arma ei⁹ auferet in quibz con/
fidebat: et spolia eius distribu/
et. Qui nō est mecum: aduersum/
me est. Et qui nō colligit mecum/
disp̄git. Cum immūdus spūs/
exierit ab homie ambulat p̄ lo/
ca inaquosa: querens requiē et/
nō inueniēs: dicit. Reuertar in/
domū meā vñ exiui. Et cum ve/
nerit: inuenit scopis mundatas/
et ornatas: Et tunc vadit et assu/
mit septē alios spūs secū nego/
res se: z ingressi habitāt ibi. Et/
fuit nouissima hois illius peio/
ra prioribz. Factū est aut̄ cū bec

diceret: extollēs vocē quedam/
mulier de turba dixit illi. Beatus/
venter q̄ te portauit z vbera/
ra q̄ suxisti. At ille dixit. Quis/
imo beati qui audiunt verbum/
dei z custodiunt illud.

Erat Iesus eiciens/
demoniu zc. Lu. xi. In p̄nti/
euāgelio tangunt tria p̄cra:
que sūt Dalignatio. Confu/
ratio z Lominatio. Quantū ad p̄mū/
aduertēdū est q̄ miraculis ch̄i p̄baret/
dupl̄r derrabebāt. Vno mō aseribēdo/
ea potestati diaboli. Dicebāt ei ch̄i/
habere demoniu p̄ncipē demoniorū s̄/
bi familiare: z p̄tute ei⁹ expellere dmo/
nes inferiores. Pōt em̄ supior demō ife/
riorē expellere z alligare: vt p̄z quol. ij/
q. vij. z q̄l. ij. q. x. Forte idē dicebāt de/
curatōibz ifirmitatū. s. q̄ eas efficeret/
p̄ demone illū: sed h̄ nō habet expresse.
Alio mō derrabebāt: qz dicebāt ea esse/
parua: qz erāt cōit circa curatōes ifir/
mōz. Tū petebāt q̄ faceret signū i corā/
poibz celestibz. Vtraqz aut̄ calūniatio/
tangit in p̄nti euāgelio. D̄ h̄ Erat Je/
sus eiciens demoniu. i. eiciebat dmo/
nem de hūano corpe (z illud erat murū).
Nō dicit aut̄ demoniu murū: fm̄ T̄trū/
q̄si ipe habeat i se hāc passiōē: s̄ qz eā/
inferat homini obfesso. Erat ḡ iste hō/
mur⁹: z s̄t̄ erat cecus: vt habet Mar/
tij. Quidā etiā dicit q̄ fuit surdus. z h̄/
expresse dicit Theo. z Chy. z idem in/
nuit etiā H̄ḡ h̄sto. q̄ dicit q̄ i greco/
meli⁹ sonat surdus ḡ murus. Quidā/
aut̄ hui⁹ rōnem assignāt: qz in euāgelio/
dicit fuisse mutus: omnis aut̄ naturalit̄/
mutus: naturalit̄ est surdus. S̄z ista rō/
nō valet p̄pter duo. P̄rio q̄dē: qz nō habet/
autēctice q̄ fuerit iste naturalit̄ mu/
rus. Secdo: qz vt d̄t scrius Tho. sup lib.
de sen. z sen. naturalit̄ surdus: est etiā/
naturalit̄ mur⁹: qz hoies nō addiscūt/
loqui nisi audiēdo loq̄ntes: nō tū vt atē/
ibidē est necesse q̄ naturalit̄ murus sit/
etiā surdus. Sic em̄ aliq̄s audiens pōt